

V O N N I S

nummer : 5355

datum : 25.11.2008

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.583-05

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:
en waarbij zich hebben aangesloten als burgerlijke partij:

belden samenwonende te
voor en namens wie verschijnt, mr.
advocaat te
kantoorhoudende te
woonstklezend ten kantore van voormeld advocaat,

bij akte verleden door onderzoeksrechter e ,
op 10 juni 2005, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als
burgerlijke partij;

TEGEN :

1

docent
geboren te
wonende te
Nederlander

»p

2

aannemer
geboren te
wonende te
Belg

»p

BETICHT VAN:

te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de

uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. de eerste,

tussen 15 maart 2005 en 14 mei 2005, meermaals, op niet nader te bepalen data, ondermeer op 18 maart 2005,

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank-, of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden gebruik gemaakt te hebben van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was;

namelijk door valselijk op een akkoordverklaring van de omwonenden voor een aanvraag tot afwijking van de verkavelingsvoorschriften de handtekening van _____ te hebben aangebracht of doen aanbrengen met bedrieglijk opzet de gemeentelijke autoriteiten van _____ te misleiden en een openbaar onderzoek terzake te doen plaatsvinden,

het stuk als van valsheid beticht neergelegd zijnde ter griffie onder staat nummer _____ (kaft B) der overtuigingsstukken;

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

in strijd met de bouwvergunning dd. 29 april 2002 en met de regularisatievergunning dd. 14 april 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____

de eerste, als mede-eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven en/of die de werken heeft uitgevoerd,
de tweede, als aannemer,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 2793 m²

eigendom van _____

geboren te _____

op _____

en zijn echtgenote _____

geboren te _____

op _____

bij akte verleden op 4 juli 2001,

de hierna vermelde werken, of handelingen, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, namelijk

- i. de eerste en de tweede,
tussen 10 juni 2002 en 28 november 2002, in meerdere malen, op niet
nader te bepalen data,

een woning te hebben gebouwd met een bouwdiepte van 20m93 terwijl de bouwvergunning een maximale bouwdiepte van 20m voorziet

- ii. de eerste,
van 29 april 2002 tot 9 maart 2005,

de afbraak van een houten tuinhuis van 4m x 3m50 en een houten berghok van 6m40 x 6m40 gelegen aan de achterperceelgrens niet te hebben uitgevoerd,

met de verzwarende omstandigheid dat 2° verdachte instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden, bij de uitoefening van zijn beroep ;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden
door de bewaarder der Hypotheken te dd.
19.03.2008

Gezien de artikelen 1, 2 en 3 der wet van 4 oktober 1867, gewijzigd door de wetten van 23 augustus 1919 en 19 maart 1956, alsmede de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank dd°9.1.2008 waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten waarop criminele straffen zijn gesteld en houdende verwijzing naar de correctionele rechtbank van de beklaagden;

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gelet op het tussenvonnis van deze kamer en rechtbank dd. 30.9.2008;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door
meester advocaat loco meester advocaat bij de
balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door
meester en meester advocaten bij de balie te
voor eerste beklagde en door meester advocaat bij de balie
te voor tweede beklagde;

1. Overzicht van de feitelijke gegevens

Beklaagde kocht samen met zijn echtgenote op 4 juli 2001 een onroerend aan

Met het oog op het verbouwen van de bestaande woning, deed beklagde een beroep op architect en aannemer waarvan beklagde zaakvoerder was. Deze laatste deed het nodige om een vergunning te verkrijgen voor de verbouwingen. De op 21 februari 2002 gevraagde vergunning werd op 11 maart 2002 toegekend.

De werken werden op 27 maart 2002 aangevat, doch tijdens het verbouwen stortten een aantal muren in, zodat van verbouwing geen sprake meer kon zijn, en de woning volledig herbouwd moest worden. Deze herbouwingen werden aangevat zonder dat daartoe een vergunning werd verleend, en op 19 april 2002 door de politie stilgelegd (stukken 76-88).

Daarop vroeg beklagde een nieuwe vergunning aan, ditmaal voor de herbouw van de woning. Deze vergunning werd toegekend op 29 april 2002 (stukken 33-39). Op 11 juni 2002 werden de werken verdergezet. De prefabkelder werd echter verkeerd geplaatst, zodat de toegelaten bouwdiepte met 93cm overschreden werd.

Om zich in regel te stellen, werd op 28 november 2002 een regularisatieaan-

vraag ingediend, ditmaal door beklagde zelf. Deze aanvraag werd op 16 december 2002 geweigerd, precies omdat de maximale bouwdiepte van 20m zoals voorzien in de verkavelingsvoorschriften overschreden werd.

Op 8 april 2003 diende beklagde ndermaal een aanvraag tot regularisatie in. In deze aanvraag werd een gedeeltelijke afbraak van de garage voorzien, zodat de maximale bouwdiepte van 20m niet meer zou overschreden worden. Op 14 april 2003 werd deze vergunning verleend (stukken 56-59).

Beklaagde voerde deze vergunning echter niet uit, omdat hij er naar eigen zeggen inmiddels was achtergekomen dat zich ook een andere procedurele mogelijkheid aandiende, waardoor de gedeeltelijke afbraak van de garage zich niet opdrong. Meer bepaald zou het gaan om een afwijking van de verkavelingsvoorschriften, zoals voorzien door artikel 49 van het decreet van 18 mei 1999 inzake de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Bij brief van 8 maart 2005 verzocht hij het college van burgemeester en schepenen van toe te stemmen in een dergelijke afwijking, in die zin dat een bouwdiepte van 20,93m zou worden toegestaan (stuk 135). Zoals gevraagd door het college, voegde hij ook de akkoordverklaringen van de omwonende burens bij, waaronder die van de burgerlijke partij (stukken 129-133).

De burgerlijke partij beweert dat beklagde zijn handtekening imiteerde op de akkoordverklaring. Hierop wordt verder ingegaan bij de bespreking van tenlastelegging A.

Tot op heden werd in de procedure met betrekking tot de afwijkingsaanvraag nog geen beslissing genomen.

Op 10 juni 2005 legde de burgerlijke partij, samen met zijn echtgenote, een klacht met burgerlijke partijstelling neer wegens valsheid in geschriften en inbreuken op de wetgeving inzake stedenbouw.

Op 23 juni 2005 vorderde ook de procureur des Konings te Antwerpen een gerechtelijk onderzoek.

2. De tenlasteleggingen

2.1 Valsheid in geschriften

De burgerlijke partij beweert dat beklagde zijn handtekening imiteerde op een akkoordverklaring van de omwonenden inzake wijziging van de verkavelingsvoorschriften. Beklaagde stelt dat de burgerlijke partij wel degelijk zelf zijn handtekening plaatste op deze akkoordverklaring.

De onderzoeksrechter beval een schriftonderzoek om na te gaan of de aangebrachte handtekening van de hand van de burgerlijke partij was. De aangestelde deskundige komt tot de bevinding dat de handtekening niet van de hand van de burgerlijke partij is. Hij doet geen suggesties aangaande de identiteit van de imitator.

Beklaagde liet een tegenexpertise uitvoeren. Deze expert besluit dat de handtekening op de akkoordverklaring wel degelijk geplaatst werd door de burgerlijke partij.

Overigens blijkt uit niets dat beklaagde de handtekening van de burgerlijke partij kende, en dus in staat was deze na te maken.

Er blijft dan ook twijfel bestaan, zodat beklaagde moet worden vrijgesproken van tenlastelegging A.

De doorhaling van het vals stuk dient dan ook niet te worden bevolen.

2.2 Stedenbouwkundige inbreuken

2.2.1 Uitstel

Beklaagde verzoekt in eerste instantie de rechtbank de zaak uit te stellen tot op het ogenblik waarop een beslissing neemt met betrekking tot de aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvoorschriften.

De rechtbank kan op dit verzoek echter niet ingaan. Dat de gemeente nog steeds geen beslissing heeft genomen, is immers logisch: aangezien een procedure lopende is met betrekking tot de eventuele valsheid van één van de vereiste akkoordverklaringen, kan zij onmogelijk een standpunt innemen over de regelmatigheid hiervan, en dus evenmin over de aanvraag in haar totaliteit.

Verder kan het resultaat van een nieuwe procedure geen invloed hebben op de huidige strafzaak.

2.2.2 De bouwdiepte

De materialiteit van de feiten wordt door geen van de beklaagden betwist. Beide beklaagden waren ervan op de hoogte dat de toestand niet in overeenstemming was met de verleende bouwvergunning.

Beklaagde verschuilt zich achter het feit dat zijn medebeklaagde de

aanvrager, opdrachtgever en uitvoerder was, zowel van de aanvankelijke verbouwingswerken als van de herbouw.

Zowel de vergunning van 29 april 2002 als de regularisatievergunning van 14 april 2003 hebben betrekking op werken aan het onroerend goed van beklagde. Alle werken werden door beklagde uitgevoerd in het belang en in opdracht van beklagde. Eerst genoemde vergunning werd aangevraagd door beklagde en de regularisatie door beklagde. Hieruit blijkt eens te meer dat beide vergunningen als een geheel moeten worden beschouwd, en dat beide beklagden dan ook mededaders zijn aan deze tenlastelegging.

Beklagde stelt dat hij niet zelf verantwoordelijk kan worden gesteld, aangezien de [naam] fungeerde als hoofdaannemer, en de werken bovendien door onderaannemer Konings werden uitgevoerd.

Dat de [naam] als hoofdaannemer fungeerde, en niet beklagde zelf, blijkt uit de door deze beklagde aangehaalde briefwisseling (9 en 101), alsook uit de verklaring van beklagde [naam] die de [naam] als hoofdaannemer vermeldt (stuk 43).

Als hoofdaannemer is men verantwoordelijk voor de opdrachten die men geeft en de werken die men uitvoert of laat uitvoeren.

Het misdrijf werd met bedrieglijk opzet gepleegd binnen [naam] en houdt intrinsiek verband met het doel van deze rechtspersoon. Het misdrijf werd door beklagde [naam] wetens en willens gepleegd, zodat een veroordeling van zowel de natuurlijke persoon als de rechtspersoon mogelijk is, zoals voorzien door artikel 5 van het Strafwetboek. Dat de rechtspersoon niet wordt vervolgd, neemt de strafrechtelijke aansprakelijkheid van beklagde [naam] niet weg. De strafvordering is dan ook ontvankelijk en gegrond.

2.2.3 De tuinhuisen

Dat beklagde [naam] de tuinhuisen in strijd met de verleende vergunning in stand hield, is niet bewezen, zodat hij hiervan moet worden vrijgesproken.

3. De straftoemeting

De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de wetgeving en reglementering inzake ruimtelijke ordening.

Beide beklagden beschikken over een blanco strafregister.

Beide beklagden verzoeken om de gunst van de opschorting van de uitspraak.

Gelet op het schuldinzicht en de diverse pogingen van beklaagden om zich in regel te stellen, acht de rechtbank het opportuun hen allebei deze gunst toe te staan.

4. De burgerrechtelijke vordering

De rechtbank stelt vast dat geen vordering meer stelt.

De vordering van is geënt op tenlasteleggingen A, B.I en B.II strekt ertoe beklaagden solidair te horen veroordelen tot betaling van de provisionele som van EUR1,00, te vermeerderen met de kosten, waarin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van EUR 1.200,00.

In zoverre deze vordering haar grondslag vindt in tenlasteleggingen A en B.II, dient de rechtbank zich onbevoegd te verklaren, gelet op de vrijspraak.

Voor het overige toont de burgerlijke partij geen schade aan die in oorzake-lijk verband staat tot de bewezen tenlasteleggingen, zodat de vordering als ongegrond moet worden afgewezen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 162bis, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
gewijzigd door de wet van 3 mei 2003
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en
nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betref-
fende de invoering van de euro
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van
24.12.1993 en 22.4.2003, het KB van 19.12.2003, de programmawet van
27.12.2004 en het KB van 31.10.2005;
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964,
gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994 en artikel
6 wet van 22.3.1999 en artikel 15 van de wet van 19 december 2002;

Rechtsdoende op tegenspraak

Spreekt eerste beklagde VRIJ van tenlastelegging A en B.II;

Voorwat betreft tenlastelegging B.I, gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van eerste beklagde voor een termijn van DRIE jaar, vanaf heden.

Voorwat betreft tenlastelegging B.I, gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van tweede beklagde voor een termijn van DRIE jaar, vanaf heden.

Verplicht eerste en tweede veroordeelde elk tot betaling van 1/2 van de kosten van het geding belopende in zijn geheel op **2.171,83 EUR**.

Wijst de vordering tot doorhaling van de procureur des Konings te Antwerpen af.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij:
en zijn echtgenote

Stelt vast dat burgerlijke partij geen vordering meer stelt.

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerrechtelijk vordering van in zoverre deze haar grondslag vindt in tenlasteleggingen A en B.II;

Wijst voor het overige de burgerrechtelijke vordering van af als ongegrond.

Verwijst de burgerlijke partijen tot de kosten door henzelf gemaakt.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen op vijftwintig november tweeduizend en acht door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen.

AANWEZIG:

ondervoorzitter, voorzitter van de kamer,
rechter
rechter,
rechter,
† substituut-procureur des konings,
griffier.

is afwezig en wettig verhinderd en ondertekende het
vonnis vooraf op 13.11.2008.